

CESTA

Zpravodaj farnosti při konkatedrále Nanebevzetí Panny Marie
v Opavě
říjen 2025

Slovo na cestu

Milí čtenáři Cesty,

mimo Opavu a zdejší farnosti jsem už opravdu dlouho, ale i skrze Cestu zdejší prostředí stále sleduji, protože místo své civilní služby a mnohých setkání se společenstvím mládeže stále vnímám jako jedno ze svých „doma“.

Už téměř dvacet let bydlím na Hané, pracuji ve školství a posledních deset let působím na Arcibiskupském gymnáziu v Kroměříži, kde jsem ředitelem, a mou oporou našeho velkého domova mládeže je váš farník Honza Sovadina.

Ve škole máme více než pět set studentů a více než tři sta jich tam i bydlí. Rozhodně nejsou všichni věřící. Ve zdejším prostředí však mají velkou nabídku života z víry a mnozí se do programu pravidelně a samozřejmě dobrovolně zapojují. Živé společenství, mladý kolektiv, zájem o každého studenta a Boží milost působí. Pravidelně dochází ke konverzím a následným křtům, každý rok je biřmováno více než čtyřicet studentů, sami studenti často docházejí na mše a ke svátostem, žijí svoji víru v mladé církvi. Mezi mnohými je vidět odhodlání hledat, žít víru s Pánem a chodit po Jeho cestách. Jejich způsob života, žitá živá víra, radost z Krista je pro mne obrovskou radostí a povzbuzením.

ním. Působit mezi takovými lidmi je dar. Když jsem zvažoval, co Vám napsat, říkal jsem si, že se musím podělit s touto zkušeností mladé církve. Snad Vás tím potěším a povzbudím ve víře, ať se Vaše srdce nechvěje a neděsí. Přestože Opava je stále ještě poměrně nábožensky živé město, v našich kostelích někdy máme pocit, že nás je málo a stárneme. Moje zkušenost je však jiná a rád Vám o víře mladých budu svědčit. Někdy stačí víry jako hořčičné zrnko a Boží moc působí velké věci.

Přeji Vám všem dobrým Bohem požehnaný podzim, modlete se za své děti a za mladé.

Jan Košárek

Modlitba za biřmovance

Duchu Svatý,

tebe nám poslal Ježíš Kristus
jako dar věčného Otce k našemu posvěcení
a posile v křesťanském životě.

Tvá milost chrání

a provází celou církev i naši farnost.

Uděl své dary i našim biřmovancům,

aby se dovedli rozhodnout pro Krista
a chtěli pomáhat budovat a šířit jeho království.

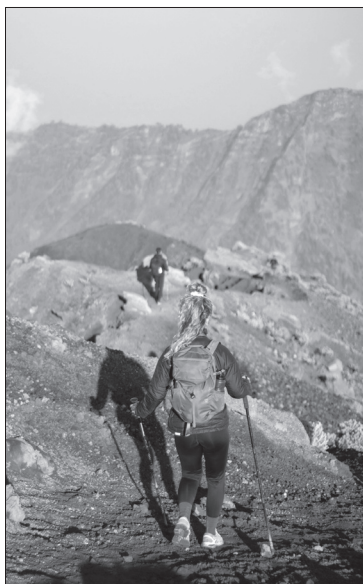
Panno Maria, vypros nám všem,

abychom se stali podle tvého vzoru
učenlivými žáky ve škole Ducha svatého
a dovedli svou víru vyznávat slovem i životem. Amen.

Obsah čísla

► **Slovo na cestu** / *Jan Košárek* ► **Modlitba za biřmovance** ► **Zajímá nás** / *Co je to duchovní doprovázení?* ► **Podobenství o marnotratném synu** / *Cesta do srdce křesťanství (9. díl)* ► **Sportovní okénko** ► **Horolezci, horolezkyně, horolezčata!** ► **K zamyšlení** / *Z myšlenek Benedikta XVI.* ► **Klub sv. Anežky** ► **Knižní tipy** / *Papež Lev XIV.; Honsigova cesta; Dal Bůh koním duši?* ► **Dětem** / *Kytice růží* ► **Centrum pro rodinu** ► **CZŠ sv. Ludmily** ► **Misijní neděle 2025** ► **Kostel sv. Janů** ► **Charita Opava** ► **Oznámení**

Zajímá nás...

Co je to duchovní doprovázení?

Duchovní doprovázení můžeme srovnat s vedením v horách nebo v cizí zemi: je tu někdo, kdo zná cestu díky své vlastní zkušenosti. Kdo se na ni vydává poprvé, tomu je nabídnuta pomoc. Duchovní doprovázení pomáhá lépe se na cestě orientovat a dojít bezpečně dál.

Může probíhat různými způsoby – přímými osobními rozhovory, ale i četbou, přednáškami či jinými formami. Autor, kterého nemusíme znát osobně, tak promlouvá do naší konkrétní situace.

Existuje také dlouhodobé doprovázení učitelem či mistrem. I to může mít různé podoby. V kontemplaci probíhá obvykle během intenzivního kurzu, kdy vnitřní proces dosahuje větší hloubky – zde je doprovázení důležité a často i nutné.

Jindy přichází období běžného života, kdy není kontakt tak potřebný. I tehdy je ale dobré vědět, že v případě potřeby se máme na koho obrátit. Už samo toto vědomí mnoha lidem pomáhá. Jdou svou vlastní cestou s větším klidem a důvěrou. Zůstává tu vnitřní spojení mezi doprovázeným a doprovázejícím, které je možné si v nejrůznějších situacích uvědomit a najít v něm podporu a pomoc.

Smyslem doprovázení je tedy pomoc, nikoli vytváření závislosti či přebírání odpovědnosti za druhého.

Doprovázený rozhoduje, zda dokáže projít obtížným obdobím sám, nebo potřebuje pomoc. Je to podobné jako s lékařem – nechodíme za ním s každou maličkostí, ale je důležité, abychom k němu mohli přijít, když je to nutné. Rozhovor s doprovázejícím je zásadní, když si sami nevíme rady nebo jsme velmi nejistí – například při krizích spojených se silnými emocemi či při zpracování důležitých zážitků z minulosti.

Pomoc zvnějšku je cenná, když je třeba vyjasnit situaci, povzbudit nebo upozornit na něco, co doprovázený nevidí. Někdy stačí ujistit, že jde o pozitivní proces. Důležité je i vědomí, že existuje někdo, kdo na mě myslí, naslouchá mi a podporuje mě, takže nejsem se svým problémem sám.

Respekt doprovázeného k doprovázejícímu a jeho radám nikoho nezabavuje osobní odpovědnosti za vlastní duchovní cestu. Když nám doprovázející něco řekne, je důležité vzít si to k srdci, ale zároveň používat vlastní úsudek a svědomí.

Doprovázející má usilovat o to, aby žil to, co učí. Neznamená to, že je dokonalý a má vše hotovo. Každý člověk má možnost změnit se k lepšímu – dějiny jsou plné příkladů. Jakub ve Starém zákoně byl maminčin mazlíček, oklamal otce a připravil bratra o dědic-

tví, a přesto mu Bůh předal požehnání. Petr po letech učednictví zapřel svého mistra, a o pár dnů později slyšel: „Jsi skála a na té skále postavím svou církev.“ Nikdo není vzorem pro všechny a za všech okolností, ale může jím být v určitém období či situaci. Důležité je, aby ten, kdo vede druhé, na sobě stále pracoval.

prevzato z webu Pastorage.cz (podle knihy Jan Šedivý: To opravdové zůstává)

Podobenství o marnotratném synu

Cesta do srdce křesťanství

9. díl: Znovunalezení naděje

Milí přátelé Božího slova,

v minulých dvou dílech našeho seriálu jsme se společně s mladším synem ponořili do temnoty hříchu. Teologové říkají, že hřích je nedostatek... Na prvním místě bychom za ty tři tečky dosadili slovo láska. Hřích je však také nedostatkem dobra, soucitu, spravedlnosti... a také světla. Tam, kde chybí světlo, nachází se temnota. Hřích je temnotou nejen sám o sobě, ale také jeho důsledky jsou temné a společně pak vnáší temnotu do naší duše.

Dnes budeme konečně svědky toho, jak se v nejhlubší temnotě, kterou mladší syn kdy prožíval, objevila první jiskřička světla, která posléze rozžehla v jeho duši oheň spásy.

Popis tohoto procesu začíná Lukáš slovy „*Pak šel do sebe*“ (Lk 15,17). Aby se v synovi objevilo vůbec nějaké světlo, musí se nejprve zastavit a zamyslet, musí se na svou situaci podívat s odstupem. Navíc musí přenést svou pozornost z marasmu, který ho obklopoval, na vzpomínku, jak dobře mu bylo u otce, vzpomínku, která v něm může znovu oživit naději na lepší zítřek.

To vše vyjadřuje věta, kterou syn říká sám sobě: „*Jak mnoho nádeníků mého otce má víc než dost chlebě a já tady hynu hladý!*“ (v. 17). Všimněme si nyní, co všechno je obsaženo v této jediné větě.

1. Syn se srovnává s nádeníky svého otce. Nádeník byl, alespoň z ekonomického hlediska, ve starověké domácnosti tím posledním. I do otroka či otrokyně musel totiž majitel investovat dlouhodobě. Zdravý a relativně dobře živený otrok či otrokyně podávali lepší výkon, takže se majitelům dlouhodobá investice do nich vyplácela. Nádeník naproti tomu dostával mzdu jednorázově, jen za jediný den práce. Vzpomeňme na Ježíšovo podobenství o dělnících na vinici (Mt 20,1–16). Hospodář si samozřejmě mohl nádeníka najmout znovu, ale také nemusel. Dá se tedy říci, že syn se srovnává s těmi posledními z posledních v domě svého otce.
2. Formulace druhé část synovy věty je vlastně zvláštní, neobvyklá. My bychom nejspíše řekli: „*Jak mnoho nádeníků mého otce má víc než dost chleba.*“ Použili bychom tedy jednotné číslo. Tím, že Ježíš použil množné číslo, ještě prohloubil rozdíl mezi náde-

níky a synem. I ti poslední v otcově domě nemají pouze jeden chléb navíc, ale hned několik, zatímco jeho vlastní syn, který dříve vlastnil celou třetinu otcova majetku, nyní doslova hyne hladu.

Tato synova úvaha vede k touze, aby se vrátily staré dobré časy u otce, a zároveň k naději, že se tak stane. Touha sama nestačí, nemá dostatečnou sílu, aby nás vedla ke změně života. Můžeme po změně toužit sebevíc, ale pokud si vzápětí řekneme, že není naděje, aby se něco změnilo, vzdáme svou snahu dříve, než vůbec dojde k sebemenší změně. Je to proto, že my lidé nic neděláme bez naděje na uspokojivý výsledek. Pokud by si syn řekl: „Rád bych se vrátil k otci, ale on mě stejně nepřijme, a nakonec skončím na ulici,“ nikam by nešel.

V tomto momentě našich úvah se dostáváme k důležitému bodu letošního jubilejního roku. Tento rok je totiž rokem naděje. My všichni jsme letos poutníky naděje a v katedrálách celého světa stojí jubilejní kříže naděje. A právě naše podobnost, více než jiné, nám ukazuje, jak je pro nás naděje důležitá. Zatímco prožíval syn na prasečí pastvě naprostou beznaděj, nyní je to právě naděje, kterou ve svém nitru nalézá mezi prvními. Naděje mu pak dává sílu, aby vstal a vydal se k otci.

Přitom to nemuselo být pro syna vůbec jednoduché. Je mnoho věcí, které mu mohly bránit to udělat. Nejen hrdost, ale třeba i to, že se těžko vyrovnával se svou minulostí, že si nevěřil, že by toho mohl dosáhnout, stud před otcem, už zmíněný strach, že ho otec nepřijme. Možná si dokonce uvědomil, že mu otec po jeho návratu nemohl dát nic ze svého majetku, který přece rozdál svým synům. Mladší syn bude muset po svém návratu začít „od píky“ a sám si vybudovat svůj majetek vlastní prací. Navíc bude po svém návratu v rámci otcova domu hmotně závislý na starším synovi, což pro něj jistě nebyla příjemná představa. Nakonec, zvednout se a vydat se do nejistoty je pro nás často těžší než zůstat u falešných jistot situace, která nás ve skutečnosti ničí.

Přes to všechno mu naděje nakonec dává dostatečnou sílu k rozhodnutí „vstanu, půjdu ke svému otci a řeknu mu: »Otče, zhřešil jsem proti nebi i před tebou, už nejsem hoden být nazýván tvým synem. Udělej mě jedním ze svých nádeníků.«” (v. 18n). Syn chce tedy otci říci následující:

1. Chce se otevřeně přiznat ke svým hříchům, proti Bohu i proti bližnímu – konkrétně svému otci;
2. Říci, že za ně přejímá plně zodpovědnost;
3. Vyjádřit svou lítost nad tím, jak se choval;
4. Vyjádřit své přesvědčení, že si nezaslouží být nadále brán jako otčův syn;
5. Říci, že bude rád i za to, když z něj (alespoň prozatím) otec udělá toho posledního z posledních ve svém domě. I tak si totiž syn velmi polepší.

Z toho, nakolik se dokáže dříve pyšný a svéhlavý syn, ponížený životem, před otcem ponížit, vidíme nejen jeho obrovskou touhu vrátit se domů, ale zároveň jeho radikální proměnu. Díky tomu všemu je synova řeč i proměna velkým vzorem a inspirací pro naše prožívání osobní změny a také pokání, včetně svátosti smíření. To je důvod, proč se dříve děti učily začínat své vyznání hříchů u zpovědi právě těmito synovými slovy.

Stále však zůstává jedna pochybnost: co když se syn ve skutečnosti nezměnil a svou krásnou řeč si připravil jen proto, aby nezemřel u prasat? Nebo, v ještě horším případě, chtěl jen otci mazat med kolem úst. K rozřešení této otázky se nám velice hodí rozdělit si podobenství na jednotlivé roviny tak, jak jsme si to popsali v druhém díle. Na příběhové rovině nemá totiž tato otázka řešení. Máme příliš málo informací o vnitřním životě mladšího syna. Pro odpověď se tedy musíme ponořit do podobenství hlouběji. Z hlediska symbolické roviny, roviny rolí a teologicko-morální roviny vidíme příběh mladšího syna jako příběh obráceného hříšníka. Tím je pro nás mladší syn vlastně vzorem pro naše obrácení. Bylo by tedy nelogické, pokud to mladší syn na otce jenom hrál a nebylo by za jeho chováním opravdové obrácení. To by totiž znamenalo, že nám Ježíš podobenstvím říká: „klidně zůstaňte stejní. Bůh vás přijme i když se nezměníte. Dál můžete v pohodě hřešit.” Jak víme z kontextu evangelií, právě toto je to poslední, co by nám Ježíš chtěl říci.

Někteří křesťané, včetně kazatelů, také upozorňují na to, že synovo pokání není dokonalé, protože ve své řeči vzpomíná na otcův chléb, nikoliv na jeho lásku, štěstí života u otce atd. To je v zásadě pravda, jenže to zároveň neznamená, že by tím pro nás přestal být syn dostatečným vzorem obrácení. Je třeba se zamyslet nad tím, co pro nás ve skutečnosti tato nedokonalost znamená.

Právě tím, jak nedokonale prožívá mladší syn své obrácení, z něj činí někoho nám důvěrně známého. Je pro nás díky tomu někým, s kým se můžeme ztotožnit. A především nám ukazuje, že nemáme čekat s návratem k Bohu až na chvíli, kdy budeme mít ty správné důvody, nebo až se nám podaří vyloučit z našeho nitra veškerý egoismus. To bychom se totiž nejspíš k Otci nikdy nevrátili! Přirozeně neznamená tato tolerance k nedokonalým důvodům obrácení, že můžeme brát jakýkoliv důvod k obrácení jako dobrý. Už sama podstata obrácení se k Bohu – láska k Bohu, bližním a k sobě – vylučuje čistě egoistické důvody a motivace. Se vševědoucím Bohem navíc nelze hrát na „slepou bábu”.

Nakonec, kdo z nás dokáže prožívat pokání zcela nezištně, bez ohledu na své já a bez toho, co všechno bychom mohli nazvat kalkulací? Mladší syn snad není vzorem ideálního hříšníka, ale neodpovídá právě tím jeho pokání úrovni, již můžeme dosáhnout? Nedokážeme, ale ani nemusíme být dokonalí! Stačí vnímat, jak důležitý pro naše duchovní přežití je život u Otce a mít nadějeplnou touhu po návratu k němu. Zkrátka a dobře, mladší syn není sice dokonalý kající, ale je to realistický kající, a právě tím je nám blízký.

V těchto souvislostech je namísto otázky: proč vlastně chceme, aby bylo synovo pokání dokonalé – motivované pouze ušlechtilými důvody lásky k otci, a ne přizemními důvody konzumu? Pokud nám vadí synovo velmi nedokonalé pokání, zkusme si položit otázku, zda to nesouvisí s naší nesprávnou představou pokání. Co je pro nás vlastně dostatečné pokání? Nakolik jsme spokojeni s tím, jak prožíváme pokání, například v rámci

svátosti smíření? Jak chápeme rozdíl mezi pojmy „dokonalá lítost“ a „upřímná lítost“? Stačí nám ke spokojenosti, pokud v rámci pokání dosáhneme „upřímné lítosti“? Neprojevuje se v našem důrazu na dokonalé pokání mladšího syna naše přehnaná touha po vlastní dokonalosti a tendence ke skurpulozitě?

*Nyní opustíme syna, abychom ho příště doprovodili na cestě k setkání s otcem.
Těším se na naše další setkání na stránkách Cesty.*

otec Vladimír Ziffer

** „Dokonalá lítost“ je odborný pojem pro pokání motivované jen a pouze láskou k Bohu, v níž nehraje naše dobro žádnou roli. Pokud bychom byli schopni takové lítosti, pak by nám – jak učí církev – Bůh odpustil i těžké hříchy kdykoliv a kdekoliv mimo svátost smíření. Takové lítosti jsme však schopni jen v opravdu výjimečných případech. Proto je jako jedna z podmínek dobrého a účinného pokání požadována pouze „upřímná lítost“, tedy ta nejlepší lítost, jaké jsme v dané situaci schopni.*

Sportovní okénko

V letošní sportovní sezóně 2025/2026 se ministranti a sportovní příznivci opět zapojí do sportovního dění v naší farnosti. Florbalová liga začíná od října. Kdo by měl zájem trénovat a hrát, má možnost. Zápasy probíhají přibližně 2x za měsíc v okrese Opava.

Kdo by měl zájem zahrát si fotbal, tak se scházíme nepravidelně několikrát během roku v hale v Malých Hořticích. V červnu bývá fotbalový zápas o putovní pohár na velkém hřišti mezi ministranty a farníky Opavy a Hradce nad Moravicí. Všichni jste srdečně vítáni. Kontakt na pořadatele: Lukáš Graca – Koňas, 605 466 605.

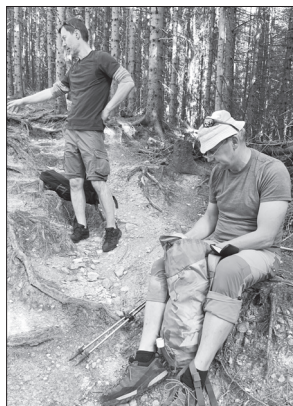
Lukáš Graca

Horolezci, horolezkyně, horolezčata!

Naši dobrodružnou výpravu, jež si kladla za cíl dobýt jeden z mnoha vrcholů rakouských Alp, jsme odstartovali v pozdním odpoledni dne 19. 9. u fary. První z drobných překážek se objevila ještě před samotným vyplutím našeho korábu – mohutné osmimístné dodávky. Jak se ukázalo, vozidlo sice pojme slíbených osm osob, jejich zavazadla však nikoli. Započal tedy urputný souboj s časem a prostorem. Prosté naskládání naší výbavy do vnitřku automobilu se tak změnilo v populární hru Tetris.

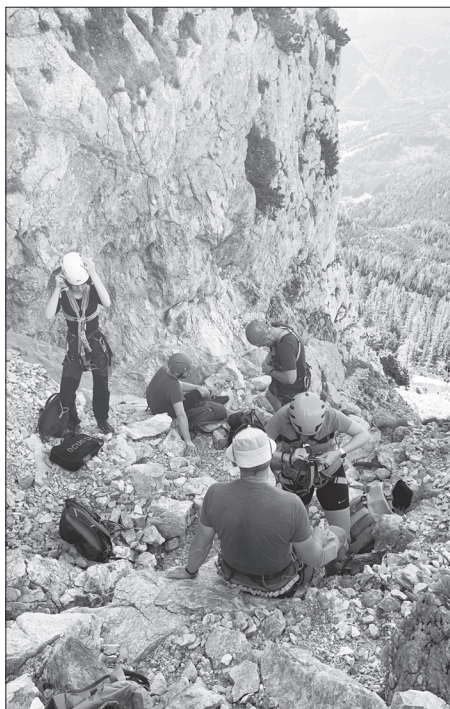
Po překonání tohoto drobného zádrhelu jsme se plni očekávání vydali na dlouhou a namáhavou cestu do našeho základního tábora. Nechybělo ani drobné občerstvení po cestě, které nám vlilo do žil novou dávku síly – či minimálně kofeinu.

Naším útočištěm na noc se nám stal malebný kemp s dechberoucím výhledem na mohutné hory v okolí. Krásu krajinné scenérie však lehce zastínilo úchvatné noční nebe. Proto se někteří z nás rozhodli strávit noc pod širou oblohou, aby se tohoto pohledu mohli dosyta nabažit.

Ráno jsme v rychlosti posnídali, sbalili se a především si vyzkoušeli vybavení na lezení, jež nám mělo zajistit přežití na kolmých svazích, které jsme hodlali zdolat. Cesta

autem k úpatí hory proběhla hladce a vzápětí jsme se plni energie a očekávání vydali na nenáročnou túru k nástupnímu místu na ferratu. Cesta se však ani vzdáleně nepodobala procházce růžovou zahradou. Odměnou nám však byly bohaté výhledy do okolní krajiny a studánka s osvěžující vodou.

V nástupním místě na ferratu jsme se nasoukali do těsných postrojů a dokonce zahlédli dalšího návštěvníka skal – horskou kozu. Samotné stoupání probíhalo hladce a bez větších obtíží. Některé úseky byly výzvou jak po fyzické, tak po psychické stránce. Přesto jsme všichni zdárně dospěli na vrchol hory. Za odměnu jsme se rozhodli nasytit v nedaleké horské chatě a byli jsme mile překvapeni československou obsluhou.

Cesta dolů, která dala pořádně zabrat především našim kolenům, nás připravila o pár členů výpravy, avšak u auta jsme se nakonec téměř všichni znovu shledali. Nezbyvalo než zachránit naši poslední zatoulanou „ovečku“ a vydat se na zpáteční cestu do českých krajin.

Celý výlet provázal smích a dobrá nálada a všichni se těšili na další společná dobrodružství. Rádi bychom také poděkovali o. Jiřímu, který nám jako ostřílený kamzík věnoval cenné rady při lezení a také morální podporu. Děkujeme také organizátorům, kteří pro nás tuto akci vyplovali do nejmenšího detailu.

Klára Metelková

K zamyšlení

Vrátil jsem se ke knize rozhovorů Josepha Ratzingera s Peterem Seewaldem „o základních věcech křesťanství a budoucnosti církve“. Něco málo z toho, co mě zaujalo, Vám nabízím.

Z myšlenek Josepha Ratzingera Benedikta XVI.

Vím, že je (Bůh) vždycky tady. A on ví beztak, kdo a co jsem. A tím spíše mám potřebu přivolávat ho, sdělovat se mu, hovořit s ním. Mohu si s ním vyměňovat to nejprostší a nejniternejší právě tak, jako to nejtěživější a největší. Je pro mě jaksi normální mít v každodenním životě vždycky možnost jej oslovit. (str. 10)

Víra tu nikdy není tak, abych od určité chvíle mohl říkat: já ji mám, tamti ji nemají. (...) Je něčím živým, co zahrnuje člověka celého, všechny jeho dimenze – rozum, vůli, cit. Může sice v životě víc a víc zakořeňovat, takže život a víra se přibývajících měrou kryjí, ale přesto nikdy není majetkem. Člověku pořád zůstává možnost poddat se jiné tendenci v sobě a padnout.

Víra je cesta. Dokud žijeme, jsme na cestě, a ta je také opětovně ohrožována a pokoušena. A fakt, že se nemění v ideologii, kterou lze vlastnit, že netvrdne a nebere nám schopnost spolu-myslet a spolu-trpět s bližním, který se táže a pochybuje, je i ozdravný. Víra může zrát jen tím, že na všech stupních života znovu snáší a přijímá dotírání a moc nevíry a že se nakonec skrze ně prodere, aby v novém čase byla opět schůdná. (str. 22)

Peter Seewald: Ježíš říká „Budete-li mít víru jako hořčičné zrnko, můžete říci této hoře: Přesuň se odtud tam, a přesune se; a nic vám nebude nemožné.“ A Ratzinger na to odpovídá:

Podobně jako u věty „Proste a bude vám dáno“ si ani tady nevystačíme s banálním pojetím, které říká: Dobře, teď věřím naprosto pevně, takže můžu přikázat hoře Monte Cassino: zmiz odtud! Ve skutečnosti jsou míněny hory, které zaclánějí našemu životu. A ty jsou většinou mnohem závažnější než pohoří vyznačená v mapách. Tyto hory mohou skutečně překonat, když se oddám Bohu.

Akt víry neznamená namlouvat si nějakou ideu nebo připisovat víře moc. Akt víry spočívá v důvěře, že Bůh je tady, že se mu mohu vydat do rukou. A pak ustoupí i hora. (str. 29)

Boží hněv je výrazem pro to, že jsem žil proti lásce, kterou Bůh je. Kdo se svým životem vzdaluje od Boha, kdo se vzdaluje od dobra, míří k hněvu. Kdo odpadá od lásky, vydává se vstříc negativitě. Není to něco,

co člověku vnucuje nějaký mocichtivý diktátor, jde pouze o výraz vnitřní logiky jednání. Jestliže se stavíme vně toho, co je přiměřené stvořitelské ideji o mně, vně lásky, která mě nese, pak prostě upadám do prázdnoty, do temna. Pak už takřkajíc nejsem v prostoru lásky, ale v oblasti, kterou můžeme chápat jako prostor hněvu. (str. 70)

Zlo pochází odjinud, na Boha se můžeme bezvýhradně spoléhat. Démonično, zlo v něm nemá žádné zakotvení, a proto to, co bude konečné, až bude Bůh všechno ve všem, bude skutečně osvobození od tlaku zla.

Tím pochopitelně vzniká otázka, odkud se zlo bere, když nemá původ v Bohu? Jak potom vůbec může existovat? A když zlo přišlo bez něj, je on vůbec Stvořitelem všeho? Zde zase stojíme před nesmírně hlubokým problémem. Křesťanská a biblická odpověď zní: Zlo pochází ze svobody.

V tomto smyslu není novým stvořením, něčím samostatným, co by spočívalo v sobě, ale už svou povahou je negací, která nahlodává stvoření. Není to bytí – protože bytí může skutečně pocházet jen z pramene bytí – nýbrž popření, ne. Musí nás šokovat, že toto ne může být tak mocné. Ale vědomí, že zlo není vlastní stvoření, nýbrž něco jako cizopasná rostlina, musí být, domnívám se, také uklidňující. Zlo žije z toho, že vysává jiné, a nakonec přitom zničí i sebe, jako tato rostlina, když se stane pánem a zabije svého hostitele.

Zlo není něco samostatného, jsoucího – je to negace. A kde se mu oddávám, tam opouštím prostor pozitivního rozvíjení bytí a vyměňuji jej za stav cizopasení, rozhodávání a popírání bytí. (str. 86)

Joseph Ratzinger Benedikt XVI.

Přeji Vám všem dobré prožití mariánského měsíce října.

Vladimír Ziffer st.

Zdroj: Joseph Ratzinger Benedikt XVI. *Bůh a svět*. Vydalo nakladatelství Barrister & Principal.

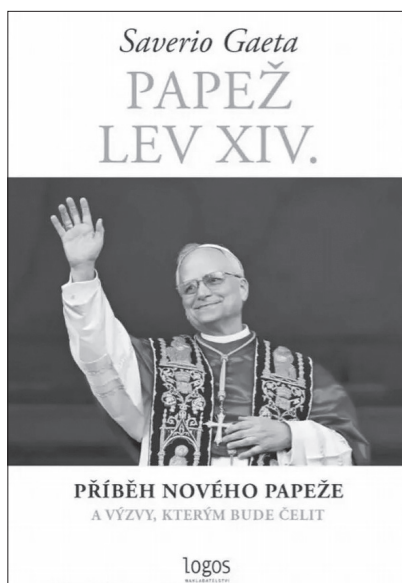
Klub sv. Anežky, dobrovolné sdružení Charity Opava

Program na měsíc říjen: Všechna setkání začínají vždy v úterý v 16:00 v Denním stacionáři pro seniory na Kylešovské ulici číslo 4 v domě U Svaté Anežky, pokud není uveden jiný čas nebo jiné místo.

- 7. 10. Informativní schůzka
- 4. 10. Beseda o péči nohou s pedikérkou Miluší Martynkovou
- 21. 10. Přednáška Mgr. Petra Lázníčky na téma „Arménie – země pod Araratem“ proběhne ve stacionáři na Kylešovské ulici.
- 28. 10. Státní svátek

Za Klub sv. Anežky Zdislava Sovadinová

Knižní tipy

Papež Lev XIV.

***Příběh nového papeže a výzvy,
kterým bude muset čelit***
Saverio Gaeta

O novém papeži vyjde jistě celá řada titulů. V češtině se ale jako první objevila právě tato publikace. Její rychlost má ale i svá úskalí. Jedním z nich jsou občasné nedokonalosti v překladu. Druhým je skutečnost, že přímo životopis nového papeže zabírá asi jen polovinu stran. Zbytek knihy se obrací zpět k pontifikátu papeže Františka, či ještě více do historie seznamem 265 předchozích papežů s jejich krátkými medailonky.

Přesto to neznamená, že kniha nestojí za přečtení. Autor, zkušený vatikánský novinář, zasazuje zvolení papeže Lva do kontextu. Popisuje jeho rodinné zázemí, duchovní kořeny, působení v čele augustiniánského řádu a život v Peru. Pa-

pež Robert Prevost má kromě amerického i peruánské občanství.

Čeká ho nelehký úkol ujmout se mnoha zahájených procesů. Církve potřebuje vnitřní soudržnost i obnovu. Její budoucnost závisí i na těchto výzvách, které kniha analyzuje. Je to poslání, které Lev XIV. přijal a které charakterizuje jako úkol vést Církve jako *archu spásy, která pluje vlnami dějin*. Aby byla majákem, který osvětluje noci světa.

(Vydalo nakladatelství Logos, 293 stran)

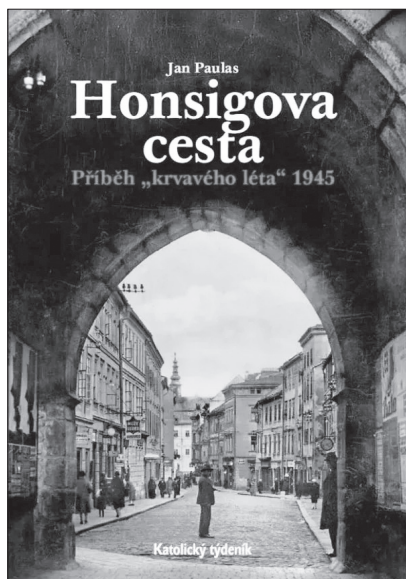
Honsigova cesta

Příběh „krvavého léta“ 1945

Jan Paulas

Ti, kdo pravidelně čtou Katolický týdeník, se s úryvky této nové knihy již setkali. Novinář Jan Paulas v ní přenese své čtenáře do sychravé podzimní Jihlavy, kde se budou účastnit pátrání po nešťastném osudu posledního německého faráře Christiana Honsiga. Kniha je fiktivním příběhem mladého studenta Matěje, který pro svou diplomovou práci hledá příběhy nespravedlivě perzekuovaných Němců na konci 2. sv. války. Postupně však zjišťuje, že pravda je často komplikovanější, než se na první pohled zdá. Naopak pravdivou linkou je život a vražda jihlavského faráře. Na své si tedy přijdou milovníci historie i čtenáři detektivek.

Autor umí psát nejen krátké články v novinách, což osvědčil v několika knižních rozhovorech s inspirativními osobnostmi (s opatem Vitem Tajovským, Anselmem Grü-

nem, Maxem Kašparů, kardinálem Špidlíkem, Angelikou Pintířovou či Vojtěchem Kodetem), ale i ve čtivých publikacích mapujících historii konkrétních rodin během 20. století. Vytknout se mu tentokrát dají snad jediné jednoduché dotazy hlavního hrdiny, který by toho měl jako historik vědět víc. Je ale potřeba vyjít vstříc i ne tolik nepoučenému čtenáři.

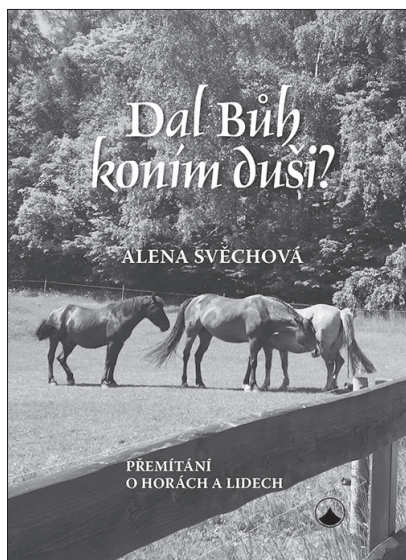
Na pozadí jednoho příběhu z Vysočiny se pak otevírají otázky viny a trestu a také poznání, jak naše minulost ovlivňuje naši přítomnost.

(Vydal Katolický týdeník, 252 stran)

Dal Bůh koním duši?

Přemítání o horách a lidech

Alena Svěchová

Tentokrát chci upozornit na knihu mé kolegyně z ostravského Karmelitánského knihkupectví. Málokdy má dvoutýdenní dovolenou. Raději si ji vybírá po kouscích a využívá volné dny k výletům do Beskyd, kde ve všedních dnech někdy nepotká jediného člověka. Tahle „dobrá samota“ jí pak přináší podnětné myšlenky, které shrnula do útlé knížky.

Nečekejte odborné biologické informace ani napínavé historky. Tahle kniha je silná právě ve své obyčejnosti. Pomáhá čtenáři dívat se na běžné věci (stromy, mráz, dobrá nálada...) jako na malé zázraky, kterými vlastně doopravdy jsou. Není potřeba cestovat na konec světa, abyste zažili Boží blízkost. Bůh tady je, i když se zdá, že mlčí. Někdy k nám promlouvá nenápadně a autorka ve svých krátkých textech říká, že stačí, aby měl člověk smysly nastavené na Boží frekvenci. A že v přírodě to jde zvláštním způsobem.

Knížka tak tenká, že se vám vyplatí vynést ji v batůžku klidně až na Lysou horu. Zároveň dost silná na to, aby dokázala proměnit váš pohled.

(Vydalo Karmelitánské nakladatelství, 64 stran)

Jan Pilař, Karmelitánské knihkupectví Opava

Dětem

Kytice růží

Adélka ráda pomáhá mamince na zahrádce. O růže se už dovede starat sama. Umí je zalévat, okopávat i stříhat. Pouze postřik proti houbovým chorobám jí maminka nesvěřuje. Dívka přináší pravidelně kytici růží k soše Panny Marie v kostele. Dívá se přitom do obličeje Matky Boží, která má skloněnou hlavu a jejíž pohled směřuje na nádherně barevnou kytici.

Adélka se doma ptá maminky: „Kterou barvu má Panna Maria nejraději?“

Maminka vyhrkne: „No přece modrou.“

„Ale modrou růží nemám.“

„Tak potom bílou.“

„Bílou mám také ráda. A s bílou ladí všechny barvy,“ odpovídá Adélka a v duchu vidí pestrou nádheru na jejich zahrádce.

Ale na začátku října růže už nekvetou. Chladné noci a slabé sluníčko nutí rostliny k přípravě na zimu a čas hýření barvami je tak nenávratně pryč.

„Maminko, nemám pro Pannu Marii žádné růže,“ stěžuje si Adélka.

„Teď je čas chryzantém, Panna Maria bez květin nebude,“ utěšuje ji maminka.

Adélku to však neuspokojí. V teplé mikině jde na zahradu a obchází jednotlivé keřky, zdali tam přece jenom nějaké poupátko neobjeví. Leč marně. Vrací se domů s prázdný-

ma rukama. Smutně si vkládá do batohu věci k odpolednímu vyučování náboženství. Tam si stěžuje panu faráři: „Nemám až ani jednu růžičku pro Pannu Marii.“

Kněz chápavě přikyvuje, ale pak slavnostně pronese: „Já mám pro Matku Boží celou velkou kytici růží.“

„Koupil jste ji v květinářství?“

„Ne, nedal jsem za ni ani korunu.“

„Tak vám kytici někdo daroval. Koupil ji a dal vám ji třeba k narozeninám.“

„Ne. Donesu Panně Marii svou kytici růží.“

„To není možné.“

„Je. Půjď v pět do kostela a uvidíš.“

„Přijdu, určitě přijdu.“

Adélka usedá na své místo v lavici, ale pan farář ji marně při opakování vyvolává. Stále totiž přemýšlí, jak mohl pan farář přijít ke kytici růží. Skleník na zahradě nemá a venku už žádné růže nekvetou. A z teplých krajů si ji dovézt nemohl. Nikde v posledních dnech nebyl. Jak slíbila, jde navečer do kostela. Tam pan farář žádnou kyticí nemá. Prozrazuje jí však, že **kyticí růží je modlitba růžence**. Adélka je zklamaná, ale v kostele zůstane. Po skončení pobožnosti dává knězi za pravdu. Při modlitbě se totiž dívala do tváře sochy Panny Marie. Připadalo jí, že se raduje stejně, jako když jí přináší kytici různobarevných růží.

jáhen Josef Janšta, ilustrace Majda Řeháková

Centrum pro rodinu – středisko Opava

Kontakt: Masarykova 39, minoritský klášter, 1. patro;

e-mail: jdostalova@prorodiny.cz, mobil: 731 625 617;

internetové stránky: www.prorodiny.cz;

osobní kontakt: Po–Pá od 8 do 12 hodin.

Pro muže o mužství v Kravařích

Workshop je určen pro mladé muže, kteří na sobě chtějí pracovat. Nabídne inspiraci, sdílení zkušeností mužů, kteří prošli různé mužské skupiny a kurzy, společnou diskusi/brainstorming nad tématem „mužství“ a také občerstvení.

Začíná se v 18.00 mší svatou v kostele sv. Bartoloměje, poté na faře.

Termín: čtvrtek 9. 10. od 18.00, cena 300 Kč, přihlášení: na webu www.prorodiny.cz

Kontakt: anemcova@prorodiny.cz

Kurz efektivního rodičovství ve Stěbořicích

Tento kurz je určený rodičům, a to jednotlivcům nebo párům, kteří chtějí získat nové informace, dovednosti i praktické návody a zkušenosti týkající se výchovy dětí.

Kurz je o nás rodičích, o našich dětech a nejdůležitější škole života.

Kurz je složen z 9 lekcí a bude se konat vždy **ve středu** od 17 hodin ve StodoLaKafe ve Stěbořicích. První setkání proběhne **15. října**.

Lektoři: Valéria Šmýrová a Marie Varechová, cena: 2000 Kč/osoba, 3700 Kč/pár

Informace: Valéria Šmýrová, vsmyrova@prorodiny.cz nebo 777 542 160

Večer pro mladé manžele v Kravařích

Zveme mladé novomanžele a manžele do cca 7 let v manželství na společné setkání do Kravař. Večer je určen pro všechny, kteří chtějí poznat nové přátele, společně se modlit a duchovně růst.

Termín: čtvrtek 23. 10. 2025 od 17.30, cena: 400 Kč/pár

Přihlášení: na webu www.prorodiny.cz

Kontakt: anemcova@prorodiny.cz

Odpolední seminář pro ženy v Opavě

Tento seminář, vedený Mgr. Irenou Smékalovou, se uskuteční **v pondělí 24. listopadu** od 17.30 do 20.00 v minoritském klášteře v Opavě.

Téma: **Vnitřní kompas ženy**, cena: 350 Kč

Přihlášky: jdostalova@prorodiny.cz, 731 625 617

Jana Dostálová

Co se děje v CZŠ svaté Ludmily

Přivítání prvňáčků

Letošní školní rok v Opavě-Jaktaři i v Hradci nad Moravicí jsme zahájili společnou mší svatou. Sešli se nejen děti, ale i rodiče, prarodiče a sourozenci. Pak přišlo na řadu přivítání prvňáčků do školy – jejich pasování. Šerpa a „uvítací listina“ potvrdily, že se stávají opravdovými školáky. Ostatní děti je přivítaly bouřlivým potleskem. Všichni školáci si pak povídali se svými učiteli nebo učitelkami o tom, co zažili o prázdninách. Těšili jsme se z toho, že jsme zase spolu, i na to, co nám přinese celý školní rok.

Zářijové aktivity

Žáci a žákyně 6. třídy v Hradci měli „adapťák“. Celý páteční den byl věnován hrám a aktivitám, které připravila paní učitelka Lucie. Účelem her bylo vzájemné seznámení a poznávání nových spolužáků.

Děti z 3. a 4. třídy navštívily opavskou knihovnu jako odměnu za perlorodky a také se tam setkaly s paní spisovatelkou Danielou Krolupperovou.

Žáci 2. a 3. třídy se procházeli Opavou, aby zmapovali její zajímavosti. K vidění byly budovy, parky a nakonec i dětské hřiště. Nechyběla ani sladká tečka v podobě zmrzliny.

Ve škole jsme přivítali opavské skauty a skautka. Vyprávěli nám o skautingu, schůzkách i tábore. Pro děti měli připravené zajímavé hry z oblasti přírody i zdravotvědy.

Oslava svátku naší patronky

Kněžna Ludmila, manželka knížete Bořivoje a patronka naší školy, měla 16. 9. svůj svátek. Společná mše svatá vše odstartovala. Pak jsme se seznámili s rodinou a životem svaté Ludmily a podívali se na krátký příběh. Děti se rozdělily do skupin, které byly jejich dočasnou rodinou. Začalo to společným focením rodin. Svatá Ludmila jako maminka musela umět domácí práce a vařit. Děti poznávaly koření podle vůně, pomocí hmatu poznávaly různé předměty a hledaly dvojice, které k sobě patří. Jako křesťanka pak žila Ludmila příkladným životem a šířila víru. My jsme si pomocí tiché pošty předávali vzkaz, skládali jsme větu z Písma svatého. Zábavné bylo i poznávání liturgických předmětů.

V rodinách také může docházet k nedorozumění nebo konfliktům. Jako symbol odpuštění děti rozvazovaly uzly – urážky od druhých. Celý den se hezky vydařil.

Na Hradci si devátáci připravili program na celé dopoledne. Po mši svaté zahráli krátkou scénku o svaté Ludmile a o svatém Václavovi.

A když jsme se pak na chvíli vrátili do školy, tak podle jejich pokynů se třídy vydávaly postupně na Kalvárii, kde plnily zajímavé kvízy a úkoly. Všechny se týkaly života naší patronky Ludmily.

Družina a kroužky

Nový školní rok s sebou přinesl novinky i pro školní družinu. Přivítali jsme 14 nových prvňáčků, které jejich kamarádi z vyšších ročníků spolu s vychovateli seznámili s tím, co všechno se v družině dá dělat, a že toho není málo. Na všechny děti také čekala nová

nabídka kroužků, které mohou děti v rámci družiny navštěvovat. Ke stávajícím a oblíbeným, jako jsou keramika, sbor, šikulové, novináři nebo angličtina, přibyl ještě nově kroužek tanečků. A tak jsme se s nadšením a plni očekávání, co nám ten nový školní rok přinese, pustili zase do práce.

Drakiáda

Církevní škola společně s SHM Vás zvou na tradiční Drakiádu. Sraz všech dětí, rodičů a draků bude u Stříbrného jezera v Opavě v neděli 5. října ve 14.30 hodin.

Proběhne také soutěž o drobné ceny. Budete-li mít chuť, doneste si s sebou i špekáčky, které si můžete společně opéct. V případě deště se akce nekoná.

Jana Larischová

Misijní neděle 2025

Světový den modliteb za misie se tak každý rok slaví předposlední neděli v říjnu. Letos připadne **na neděli 19. října**. Je to den modlitby, solidarity a podpory misí v každé diecézi, farnosti a instituci katolického světa. „*Misijní neděle je zvláštní příležitost, která připomíná Božímu lidu neustálou platnost jejího misijního mandátu, neboť misie je věcí všech křesťanů...*“ (Jan Pavel II.)

Zájemci, kteří chtějí aktivně podpořit misie, mohou upéct misijní „koláč“ (v tomto případě se pod pojmem „koláč“ myslí také bucht, závin, muffin či jiné dobroty). Upečené misijní „koláče“ prosím přineste **v sobotu 18. října** mezi 14. a 16. hodinou na faru (Almužnická 2).

Misijní „koláče“ se budou prodávat na misijní neděli po dopoledních mších svatých u bočního vchodu konkatedrály (v případě nepříznivého počasí v hlavním vchodu konkatedrály). Výtěžek z prodeje bude použit na světové misie.

Kostel sv. Janů

Mši svatou doprovodí sbor Collegium Bonum

V kostele sv. Janů budeme opět slavit mši svatou první neděli v měsíci.

V neděli 5. října ji bude v 11 hodin sloužit o. Vítů Řehulka a hudebně ji doprovodí smíšený pěvecký sbor Collegium Bonum pod vedením sbormistra dr. Jana Mlčocha. Srdečně zveme!

Spolek Kostela sv. Janů

Charita Opava

*Kontakt: Přemyslovců 26, 747 07 Opava-Jaktař;
telefon a fax: 553 611 816, 553 612 780, 553 612 788;
e-mail: info@charitaopava.cz;
internetové stránky: www.charitaopava.cz.*

Charitní dílny likvidují zatopený elektroodpad i rok po povodních

V září to byl právě rok, co Moravskoslezský a Olomoucký kraj zasáhly ničivé povodně. Práce na odklizení následků ale stále nekončí. Živel za sebou nechal kromě další zkázy stovky tun zničených elektrospotřebičů. Na jejich ekologické likvidaci se od té doby intenzivně podílejí také Chráněné dílny Charity Opava. Doposud zde na jednotlivé komponenty rozebrali osmdesát tun zničeného elektra, přičemž likvidace dalších osmdesáti tun je ještě čeká.

Kolektivní systém Elektrowin, který je partnerem charitních dílen, za tu dobu svezl ze zatopených oblastí 480 tun zničeného elektra, poslední svoz proběhl až v září. Odvoz si vyžádal přibližně sto dvacet svozových jízd z více než osmnácti obcí. Spotřebiče jsou demontovány v certifikovaných recyklačních zařízeních, mezi něž patří také Chráněné dílny Charity Opava.

Rozebírání povodňového elektroodpadu je velmi složité a vyžaduje mnohem více času než běžné zpracování. I díky charitním dílnám a jejich nasazení ale zničené elektrospotřebiče neohrozí životní prostředí.

Pokojný přístav děkuje za dobrou vůli Nadaci Olgy Havlové

Péči hospice umožňují i kompenzační pomůcky, děkujeme Výboru dobré vůle. Součástí komplexní péče, kterou poskytuje svým klientům mobilní hospic Pokojný přístav, je vedle odborné zdravotní péče lékařů, zdravotních sester, sociálních pracovníků a psychologa či duchovního také možnost zapůjčení kompenzačních pomůcek. Z těch jsou nejvíce žádané polohovací postele a také toaletní křesla. Tři nové postele a třináct nových

křesel si Pokojný přístav nyní mohl pořídit díky daru ve výši sto tisíc korun od Výboru dobré vůle – Nadace Olgy Havlové.

Jen v roce 2024 umožnil mobilní hospic Pokojný přístav dožít poslední dny života v domácím prostředí 241 lidem, tedy téměř pěti svým klientům týdně. Hospicová péče tohoto střediska Charity Opava je zaměřena na zvýšení kvality života těžce nemocného člověka, který trpí nevyléčitelnou chorobou. Nesnaží se již proto pacienta vyléčit, ale zmírnit nežádoucí příznaky jeho onemocnění. Profesionální personál Pokojného přístavu díky dlouholeté praxi dobře ví, že domácí paliativní péče je z hlediska sociálního a psychologického tou nejlepší možnou alternativou, která pacientovi umožní díky společné péči rodiny a multidisciplinárního paliativního

týmu odejít z tohoto světa důstojně, v klidu a především v kruhu nejbližších.

Vedle vysoce odborné péče jsou zapotřebí k co největšímu komfortu všech, kteří se na tomto náročném poslání podílejí, také kvalitní kompenzační pomůcky. Díky daru Výboru dobré vůle mezi ně již patří nová polohovací lůžka s elektrickým ovládáním a toaletní vozíky, které nahradí více než dvacet let staré typy. *„Nové polohovací postele a toaletní křesla nám usnadní péči o naše klienty v jejich domácím prostředí, ale také výrazně pomohou rodinným pečovatelům v péči o své blízké,“* říká manažerka Charity Opava Petra Thiemlová a za všechny posílá do Výboru dobré vůle poděkování.

Světlana Cichá z Radosti vystavuje v Jiříkově

Po úspěšné výstavě v opavské Knihovně Petra Bezruče se výtvarná tvorba klientky sociálně terapeutické dílny Radost Světlany Ciché představuje také v Jiříkově na Bruntálsku. Vernisáž její výstavy proběhla v příjemném prostředí kavárny Jiříkovská pecka koncem září a k vidění zde bude až do konce října.

Světlana Cichá si svým osobitým výtvarným projevem a optimistickým pohledem na svět získala srdce mnoha návštěvníků už při své předchozí výstavě *„Světlana pro Radost a Radost pro Světlanu“*, která se v únoru a březnu 2025 těšila velkému zájmu veřejnosti v Opavě. Její kresby pastelkami jsou charakteristické barevností, jemností a schopností navodit klid a dobrou náladu. *„Výstava je pro Světlanu nejen způsobem, jak sdílet svou radost a vnitřní svět, ale i dalším krokem na její cestě k samostatnosti a seberealizaci,“* říká vedoucí Radosti Lucie Švejdíková.

Součástí výstavy je také možnost zakoupit merch s motivy Světlaniných kreseb – oblíbené plátěné tašky a trička, které vznikají přímo v rámci dílny Radost. Výtěžek z prodeje podpoří další tvůrčí činnost Světlany i ostatních klientů.

Opavští basketbalisté navštívili své fanoušky z Radosti

I když se v Basketbalovém klubu Opava změnil trenér, partnerství a kamarádství s klienty sociálně terapeutické dílny Radost pokračuje. Tým opavských basketbalistů v čele s novým koučem Davidem Zachem a kapitánem Jakubem Šiřinou navštívil v úterý 9. září sídlo Radosti v Jaktarži, kde pro ně jejich příznivci nachystali nejen prohlídku, ale také řadu úkolů ke splnění.

Partnerství opavských basketbalistů a klientů Radosti trvá již deset let, během kterých se pravidelně navštěvují. Klienti Radosti se jednou ročně v opavské hale zúčastní společ-

ného tréninku s opavskými borci, aby je pak na oplátku pozvali do svého sídla v Jaktarži a ukázali jim, co všechno a jak zde vyrábějí. Nejinak to bylo i nyní – hráč si mohli vyzkoušet například navlékání korálků nebo pletení papírových košíků a ve dřevařské dílně se například seznámit s novým laserem. Velkým tahákem bylo ovšem jako již tradičně společné focení a podepisování, protože řada klientů Radosti jsou oddaní fanoušci opavského basketu a nechybí na žádném zápase.

„Děkujeme za návštěvu i za všechny roky předchozí spolupráce, pro klienty to hodně znamená,“ vzkazuje vedoucí Radosti Lucie Švejdíková, která basketbalisty dílnami provázela. A v Radosti se již nyní těší na chystaný společný trénink i na příležitostný prodej pojízdné Kavárny pro Radost na domácích zápasech v opavské hale.

Sportovní den pro hospic děšť nezhatil

Ani děšť přecházející místy v liják nezhatil v sobotu 13. září dopoledne benefiční rodné dopoledne s názvem Sportovní den pro hospic. Akce pořádaná Charitou Opava a Okresním fotbalovým svazem v Opavě sice musela být zkrácena a nedostalo se na některé atrakce či vystoupení, ale i tak se na hřišti v Kylesovicích potkaly na dvě stovky malých i velkých návštěvníků a soutěžících. Vedoucí mobilního hospice Pokojný přístav Eva Fojtíková pak na závěr přebírala od pořadatelů symbolický šek na 128 tisíc korun, které se podařilo vybrat od sponzorských firem, obcí a návštěvníků pro mobilní hospic Pokojný přístav.

Ve sportovním dni pro hospic si mohli klienti různých sociálních organizací spolu s lidmi bez handicapu změřit síly v netradičních disciplínách, jako například zvukové

střelbě, překážkové dráze na invalidním vozíčku, jízdě na tandemovém dvojkole, hře šupec, zvukovém pexesu a řadě dalších. Po zvládnutí všech stanovišť je čekala speciální medaile, sladká odměna a další pestré ceny. Souběžně na kylešovském hřišti probíhal

charitativní fotbalový turnaj MINI žáků, ve kterém se v silicím dešti statečně utkalo dvanáct mužstev. Návštěvníci si také mohli zdarma nechat namasírovat šíji zaměstnanci Masážního centra a velkému zájmu se těšilo vystoupení Klauna z Bálónkova.

Sportovní den pro hospic se nakonec vydařil i navzdory nepřízní počasí. „Děkuji všem, kteří s námi vydrželi – v takových podmínkách jsme sportovní den ještě nikdy nepořádali,“ vzkazuje s uznáním ředitel Charity Opava Jan Hanuš. Spolu

s vedoucí hospice Evou Fojtíkovou vyjadřují vděčnost také všem, kteří přispěli finančně. „Vybrané prostředky pomohou lidem na sklonku života, kteří chtějí zůstat doma, a jejich blízkým, kteří se rozhodli o ně pečovat a sdílet s nimi poslední chvíle. Všem dárcům upřímně děkujeme,“ dodává Eva Fojtíková.

Charita Opava

Oznámení

Pobožnost Transitus,

při které si připomeneme přechod sv. Františka z tohoto světa do nebeské vlasti, se bude konat **v pátek 3. října v kostele Sv. Ducha** v 17 hodin.

Slavnost svatého Františka

v kostele Sv. Ducha **v sobotu 4. října** – slavnostní mše svatá bude v 8 hodin ráno. V tento den je možné získat v kostele Sv. Ducha plnomocné odpustky.

Biblické hodiny

na téma Abrahám: Cesta víry a svobody se konají **ve středy co 14 dní** od 17 hodin v kapli sv. Anny, nejbližší setkání budou **1. října, 15. října a 29. října**.

Adorace před Nejsvětější svátostí

- **Konkatedrála Panny Marie** – **každý čtvrtek** od 16 do 19 hodin tichá adorace s možností přijmout svátost smíření v kapli sv. Anny (popř. v sakristii).
- **Kostel sv. Vojtěcha** – **první pátek v měsíci** je po mši svaté adorace s pobožností k Nejsvětějšímu Srdci Páně; **třetí pátek v měsíci** adorace s Korunkou k Božímu milosrdenství.
- **Kostel Sv. Ducha** – **každou středu** od 16.30 do začátku mše svaté, která začíná v 17 hodin. Po mši svaté v 8 hodin: **první pátek v měsíci** litanie k Srdci Ježíšovu a úkon zasvěcení lidstva; **pobožnost první soboty v měsíci** výstav Nejsvětější svátosti, modlitba růžence a patnáctiminu-

tové rozjímání o růžencovém tajemství (v **říjnu** bude pobožnost první soboty kvůli slavnosti sv. Františka zrušena).

- *Kaple Božského Srdce Páně (Marianum)*
– **první pátek** tichá adorace od 17.20 do začátku mše svaté, která je v 18 hodin.

Modlitba růžence

během října ve farnosti Panny Marie:

- **pondělí–středa:** v *konkatedrále Panny Marie* v 18 hodin;
- **pátek–neděle:** v *kostele sv. Vojtěcha* před večerní mší svatou v 17.15.

Skupiny, rodiny a společenství, které budou ochotné některý den modlitbu růžence vést, se prosím zapisujte v sakristii konkatedrály.

Změny mší svatých v říjnu

- **Neděle 12. října** – v *konkatedrále Panny Marie* bude sloužena mše svatá pouze v 7.00 a v 16.30, mše v 8.30 a v 10.00 budou v *kostele sv. Hedviky*.
- **Čtvrtek 16. října** (slavnost sv. Hedviky) – ranní mše svaté v 6 a v 7 hodin nebudou slouženy v *konkatedrále*, ale v *kostele sv. Hedviky*.
- **Neděle 2. listopadu** (Vzpomínka na všechny věrné zemřelé) – mše svatá v 16.30 nebude sloužena a večerní mše svatá v 18 hodin bude v *kostele sv. Hedviky*.

Společná modlitba biřmovanců, jejich kmotrů a farnosti

bude v **pátek 17. října** v *konkatedrále Panny Marie* od 19 hodin.

Biřmování 2025

V naší farnosti bude svátost biřmování udělovat otec biskup Martin David v **neděli 26. října 2025** při mši svaté v 10 hodin v *konkatedrále*.

Věž kostela sv. Hedviky

bude zpřístupněna v **neděli 12. října** od 10 do 12 hodin a od 15 do 18 hodin.

Modlitba se zpěvy Taizé

bude v **sobotu 25. října** v *kostele sv. Vojtěcha* od 19 hodin.

Fatimská pobožnost

bude v *kostele Svatého Ducha* v **pondělí 13. října**, začne v 16.00 výstavem Nejsvětější svátosti a společným růžencem za církve a vlast. V 17.00 bude mše svatá (hlavní celebrant a kazatel Mons. Pavel Dokládal, děkan a farář v Českomoravské Fatimě v Koclířově).

Mše svaté v německém jazyce

jsou slouženy do konce října **každý čtvrtek** v 18.15 v *kapli Povýšení sv. Kříže*.

Dušičkové pobožnosti

budou v **neděli 2. listopadu** v 15 hodin na *Městském hřbitově v Opavě* a v *Oticích*.

Intence na mše svaté

se zapisují **průběžně po celý rok** v sakristii kostela, ve kterém si přejete sloužit mši svatou, kdykoliv přede mší svatou nebo po ní.

Nejbližší plánované sbírky

- **Neděle 19. října** – *sbírka na světové misie* (ve všech kostelech naší diecéze).
- **Neděle 26. října** – *sbírka na opravy* (v kostelech farnosti Panny Marie).

Informace na webových stránkách

- Program akcí **Diecézního centra mládeže** a **Diecézního střediska mládeže** naší diecéze najdete na stránkách dcm.doo.cz.
- Akce **naší farnosti** najdete na webových stránkách www.farnostopava.cz.

- Informace o dění **ve farnosti Svatého Ducha** najdete na webových stránkách opava.minorite.cz.
- Informace o dění **ve farnosti Opava-Kateřinky a Opava-Jaktař** najdete na webových stránkách www.farnostjaktar.cz.
- Informace o dění **ve farnosti Opava-Kylešovice** najdete na webových stránkách farnostkylesovice.cz.

Poutní místo Cvilín u Krnova

- **Pondělí 6. října** – *Růžencová pouť*. Mše svatá v 10 hodin.
 - **Neděle 12. října** – *Pouť za uzdravení na přímluvu sv. Šarbela*. Mše svatá v 10.00.
- Kontakt: Rektor kostela P. Sebastian Grucha, OFMConv., Výletní 3, 794 01 Krnov, tel.: 732 664 763; email: cvilin@minorite.cz; web: <http://kostelcvilin.cz>, na těchto webových stránkách naleznete přehled poutí na rok 2025.

Exercicie

- **Pátek 7. 11. až neděle 9. 11. (Velehrad)**
Duchovní obnova pro všechny
P. Pavel Hofírek
- **Neděle 9. 11. až pátek 14. 11. (Velehrad)**
Kněžské exercicie
P. Gorazd Krušina, OPraem.

- **Pátek 14. 11. až pondělí 17. 11. (Tuchoměřice)**
Ignaciánská duchovní obnova
Komunita Chemin Neuf
- **Pátek 14. 11. až neděle 16. 11. (Hostýn)**
Duchovní obnova
P. ICLic. Jiří Zámečník
- **Středa 19. 11. (Velehrad)**
Jednodenní duchovní obnova pro zaměstnance Charity
Mons. Vojtěch Šíma
- **Čtvrtek 27. 11. až neděle 30. 11. (Velehrad)**
Adventní duchovní obnova pro všechny
Mons. Vojtěch Šíma

Informace o duchovních cvičeních, včetně kontaktních údajů na exerciční domy, získáte na webu www.exercicie.cz, kde se také můžete přihlásit.

Prosebné a významné dny

- **Pátek 3. října** – *první pátek v měsíci*;
- **čtvrtek 16. října** – *slavnost sv. Hedviky, řeholnice, hlavní patronky Slezska a naší diecéze*;
- **neděle 19. října** – *den modliteb za misie*;
- **sobota 1. listopadu** – *slavnost Všech svatých (doporučený svátek)*;
- **neděle 2. listopadu** – *Vzpomínka na všechny věrné zemřelé*.

Příspěvky do **Cesty** můžete předat v sakristii konkatedrály Nanebevzetí Panny Marie a kostela sv. Vojtěcha nebo na faru Almužnická 2, Opava, případně poslat na adresu redakce, nebo elektronickou poštou na adresu cesta.opava@gmail.com – vždy do uzávěrky.

Webové stránky farnosti Panny Marie v Opavě: www.farnostopava.cz

Kontakt na Farní úřad Panny Marie v Opavě – tel.: 733 307 117, e-mail: rkf.opavapmaria@doo.cz

Cesta – zpravodaj farnosti při konkatedrále Nanebevzetí Panny Marie v Opavě, vydavatel a adresa redakce: ŘKF Nanebevzetí Panny Marie, Almužnická 2, 746 01 Opava. Tiskne tiskárna Schneider. Ročník 32., číslo 10, náklad 400 výtisků. Výrobní náklady 1 kusu 15 Kč. Číslo připravila a vydání zajistila redakční rada zpravodaje. Registrováno pod číslem MK ČR E 12507 u MK ČR.

Příští číslo 2. 11. 2025, uzávěrka 14. 10. 2025